

Foto: ulf Bond

VARPROGRAM 1986

- 18 MAJ LIMSJÖMORGON, SAMLING VID SÖDRA TORNET KL. 06.00
LEDARE: STAFFAN MÖLLER
- 7 JUNI HORNBORGASJÖN, VÅRA UNGDOMAR RESER TILL VÄSTERGÖTLAND,
I MÅN AV PLATS ERBJUDS ÄVEN VUXNA. KONTAKTA HASSE JANSEN,
TEL. 133 53. KOSTNAD 150 KR. ÅTER SÖNDAG 8 JUNI.
- 12 JUNI TINA ÅNGAR, VI SKALL LYSSNA PÅ NATTLIGA SÅNGARE TILLSAMMANS
MED BERTIL SPÅMAN, RÄTTVIK, SAMLING VID SHELL KL. 20.00, 5 KR.
- 15 JUNI NYBODALEN, EN MORGONPROMENAD TILL EN FANTASTISK RAVIN I
PLINTSBERG, SÅNGARE OCH BLOMSTER, LEDARE: STAFFAN MÖLLER,
SAMLING VID SHELL PÅ ÅKERÖ, KOSTNAD: 5 KR.
- 22 JUNI KOLLSJÖN, EN TRADITIONENLIG KVÄLLSPROMENAD TILL EN LITEN
SKOGSSJÖ, GÅ I STÖVLAR OCH TA MED MYGGSTIFT!
LEDARE: STAFFAN MÖLLER, SAMLING VID SHELL. KL. 19.00, 5 KR.

Tag med dig varma kläder och matsäck på alla våra utflykter.

OBS! Det tidigare annonserade programmet på Dragsängarna utgår till förmån för ett besök i Nybodalen.

BOKA REDAN NU IN #6 -28 SEPTEMBER FÖR EN RESA TILL FALSTERBO!

Leksands Fågelklubb

INFORMATIONSBLAD Nr 1 1986

LKIKAREN

STÅLTERMOS.....	165.-
RYGGSÄCK MED STOL.....	124.-
HANDVÄRMARE.....	15.50
KOMPASS "SILVA".....	35.-
FOTOVASKA.....	98.-

CLAS OHLSON AB

OMSLAGSBILD:

Det våras för knölsvanen

Nu är det dags för knölsvanarna att på nytt bilda revir. I början på maj är bobygget i full gång. Ett par veckor senare skall paret vara i full gång med att försöka klara bobalen från den stigande vårfloden. Med lite tur kommer den att hejdas innan boet tappar bottenfästet. I juni kläcks c:a 4 ungar som sedan under hela säsongen skall följa sina föräldrar. Sent i höst eller på förvintern drar sig svanarna mot söder. Dock inte längre än nöden kräver. Mestadels återfinns många knölsvanar redan i Insjön. Troligtvis rör det sig om bl.a. Leksands knölsvanar. Hos oss häckar svanen på Bunk, i Limsjön samt ett par par i Byrviken.

OMSLAGSFOTO: Ragnar Nyberg

Leksands Fågelklubb

INFORMATIONSBLAD
UTGIVEN AV LEKSANDS FÅGELKLUBB 1986

<u>Ansvarig utgivare:</u>	Staffan Müller Sturollasgattu 3 793 00 Leksand Tel. 0247/134 95
<u>Redaktion:</u>	Staffan Müller, Kjell Leander, Ove Östberg och Conny Hansson
<u>Adressändringar:</u>	Skriftligen till Bo Alexandersson Tillasvägen 19 793 00 Leksand
<u>Medlemsavgifter 1986</u>	Vuxna.....40:-/år Familjemedlemmar.....20:-/år Ungdomar födda 1965 och tidig..20:-/år
Bankgiro: 456-4373	Postgiro: 438 26 34-6

Tidskriften ges ut 3 ggr./år. Fågelklubbens medlemmar erhåller tidningen utan kostnad.

Innehållsförteckning:

Knölsvan.....2	Mitt Livs novell.....18
Följ med till Balearerna....4	Vitryggig eller ej ?.....19
Tunisien.....5	Bildbilaga.....21
Möte med skogsbolagen.....13	Rapport från Rundeträffen..30
Bunk, en fågelokal.....14	Insamling av batterier.....30
Skatvår.....16	Vårprogram 1986.....32

Pressstopp för nr: 2/86 är 1 juli. Manus till Staffan Müller!!

FÖLJ MED TILL BALEARERNA..

UNDER 1987 KOMMER LEKSANDS FÅGELKLUBB ATT ARRANGERA EN RESA TILL SPANIEN, EFTER TIPS FRÅN FLERA LEDANDE ORNITOLOGER MED RESVANA, HAR VI KOMMIT FRAM TILL ATT MALLORCA ÄR DET BÄSTA ALTERNATIVET FÖR EN 1-VECKASRESA.

Små ytor.

En stor fördel med att välja denna spektakulära turistö som fågellokal är öns storlek.

Till skillnad från en resa i Sydspanien, har vi på Mallorca ingens längrästa avstånd än c:a 6 mil.

Därmed kan hela gruppen täffas varje kväll, vilket är positivt med tanke på att vi hoppas få med många anhöriga och "måttliga" fågel-skådare.

Det Sydspanska alternativet innebär, p.gr.a. avstånden, att hela gruppen hade möjlighet att träffas kanske 2 ggr. under resan.

En välkänd fågelö.

Mallorca tillhör faktiskt en av de mest beskrivna fågellokalerna ute i Europa. Erik Hirschfeld, är en av många svenska ornitologer som är väl förtrogna med ön. På följande sidor ger han en fin beskrivning av öns fågelliv. Artickeln är tidigare publicerad i Vår fågelvärld 1984.

INTRESSERAD!???

En förutsättning för att resan skall gå att genomföra är att vi blir 40 deltagare.

Kostnaden för veckan på Mallorca blir c:a 3000:-. Då bor vi i lägenhetshotell och fixar vår egen mathållning. Förutom mat, inkluderar priset också de resor som göres på ön. Priset är ytterst preliminärt eftersom 1987 års priser ej är aktuella nu. Flygresan planeras från Arlanda

Genom att plantera skog under några helger kan de som fyllt 15 år klara i stort sett hela kostnaden för resan. För övriga intresserade finns fina möjligheter till finansiering av resan genom att sälja lotter och fågelholkar.

ANMÄLAN (som är preliminär) SENAST 1MAJ TILL STAFFAN MÜLLER

TEL. 0247/134 95, Då skall du också anmäla ditt intresse för skogsplantering eller lottförsäljning.

Utblick

Mallorca

ERIK HIRSCHFELD

Redfalk Foto: Anne Waller

Gamar, vin och lättillgänglighet – skådarens Mallorca i ett nötskal? Dags för ett nytt resereportage, som den här gången tar oss till Medelhavet och den traditionella bad- och semesterön, "svenskön" Mallorca.

Mallorca är en ö som är lätt att nå och relativt billig att resa till för en svensk skådare. Andra fördelar är öns "behändiga" storlek (ca 5x6 mil), vilket gör det lätt att täcka in alla bra fågellokalerna på en vecka. Det går också bra att kombinera en familjesemester med fågel-skådandet i och med den goda tillgången på bad- och barmöjligheter.

Flest fåglar ser man i månads-skiftet april/maj, men även vinter och höst brukar ha mycket att bjuda. Givetvis är artantalet lägst vintertid, men en del arter som inte finns på ön under sommarhalvåret kan i gengäld visa sig då (t.ex. svart stare, alpjärnsparv och provencesångare). Den enda årstiden man nog bör undvika att åka till Mallorca är juni-augusti, då vegetationen är sönderbränd, och fåglarna kan vara svåra att se under de varma dagarna.

Researrangemang

Som konstaterats nyss kostar det inte särskilt mycket att ta sig ner till Mallorca. Med något av charterbolagen bör priset för ett par veckor – i lägenhetshotell med självhushåll och avresa från Kastrup – hamna kring 2.000 kronor. Det kan vara en fördel att inte ha pension på det hotell där man bor, eftersom man då kan disponera sin tid utan att vara beroende av tider som skall passas. Maten är för övrigt relativt billig, och framför allt frukt och grönsaker finns det god tillgång på. Skall man äta på restaurang bör man välja de som ligger i landsorten, eller i byar utan turister om man vill äta billigast och godast. Kranvatten smakar inte speciellt gott, utan bäst är att dricka det mineralvatten som finns att köpa. De flesta som åker till Mallorca brukar också kunna äta "farligheter" som glass och sköljda grönsaker, utan att må speciellt dåligt.

En liten bil (av typen Fiat Panda eller Ford Fiesta) kostar drygt 100 kronor per dygn att hyra med obegränsad körsträcka. Bensinpriset är ungefär som hemma, men mackarna kan vara svåra att hitta. Som regel brukar det finnas åtminstone en mack i varje by, men öppettiderna är ofta väldigt varierande.

Några problem att hitta firmor som hyr ut bilar på semesterorterna är det inte. En möjlighet är också att låta resebyrå förmedla bil hemifrån, men det alternativet kan vara dyrt.

Man kan räkna med att köra ungefär 100 mil på en veckas hårdskådande om man är baserad på norra delen av ön.

Strategiskt bäst är att bo i Alcudia eller Puerto Pollensa på norra delen av ön. Den sistnämnda byn är framst engelsmännen tillhåll (de engelska skådarna är många!), medan skandinaviska och tyska resebyråer har sina hotell i Alcudia. Från Alcudia är det gångavstånd till många av de allra bästa våtmarkerna, och det är bara ca 3 mil till de bästa lokalerna i bergen. Annars kan man bo i huvudstaden Palma, men det innebär mer körande och därmed tidigare morgnar (om man vill vara ute i gryningen).

Ätminstone tidigare har det ordnats skådersammankomster på Hotell Pollentia i Puerto Pollensa varje måndag och fredag kl. 21.15. Det är engelsmän som arrangerar, men de genomförs endast under högsäsong (d.v.s. april-maj och oktober). Förutom rapportering sker bildvisningar, och det är ett bra ställe att knyta kontakter på och få tips om vad som händer inom Mallorcas fågelvärld.

Rovfåglar

Mallorca är känt i ornitologkretsar bland annat för sina *hackande* rovfåglar. Sträcket är däremot inte speciellt imponerande i och med att ön ligger utanför de huvudsakliga rovfågelstråken i Europa.

Av falkarna är tornfalken den vanligast förekommande, och den finns nästan överallt i bergen och på slätterna. Rödfalk och aftonfalk är sällsynta sträckgäster. Pilgrimsfalkarna är inte alltför ovanliga och ses mestadels uppe i bergen.

Den kanske vackraste rovfågeln på ön är eleonorafalken. Den anländer under senare delen av april men häckar inte förrän i augusti och september för att kunna kläcka och föda upp ungarna under den tid då småfågel-

sträcket över ön är som intensivast. Bortflyttningen sker huvudsakligen under oktober. Det totala beståndet av eleonorafalkar för Balearerna (den ögrupp som Mallorca tillhör) ligger på omkring 300 par, med den allra största andelen på Mallorca. Under våren, innan de börjar att häcka, finner man dem både vid de bergiga kusterna, där de inspekterar blivande boplatser, och nere vid träskan, där de ibland kan ses jaga flockvis efter insekter och svalor.

Av örnar finns det ett häckande kungsörnspar och ett okänt antal dvärgörnar. Båda arterna är stadda i minskning av ökända orsaker (eventuell illegal jakt), och speciellt dvärgörnen verkar ha minskat kraftigt på bara de fem år som hade förlutit mellan mina två senaste besök. Dvärgörnen, som normalt är långflyttare, har sin enda europeiska året-runt-bosättning på ön, och eftersom de kontinentalta dvärgörnarna normalt inte passerar Mallorca på sin flyttning sker det knappast någon påspädning av beståndet.

Den storleksmässigt mest imponerande rovfågeln är emellertid grågamen, som idag har en population på 20–25 individer. Av dem har det bildats fem adulta par. På de senaste tio åren har bara 60 procent av äggen kläckts (1984 kläcktes inte ett enda ägg), och arten får anses som akut hotad. Orsakerna till det misslyckade kläckningsresultatet är ännu inte helt klarlagda, men troligast är att gamarna äter av de förgiftade kadaver som läggs ut i syfte att ta kål på korpar, de enda kråkfåglarna som häckar på Mallorca.

Både den lokala ornitologiska föreningen – Grup Balear d'Ornitologia – och det spanska jordbruksministeriet följer de häckande grågarnarna. Till sin hjälp att bevaka gamarna – som häckar i pinjeträdd längs de klippiga kusterna – använder ornitologerna en båt donerad av Världsnaturfonden. Ett projekt med uppfödning av grågamar förbereds också, och man har hittills samlat in sju grågamar ifrån spanska djurparker, vilka finns i voljärer på Mallorca. Tanken är att de ska bilda en framtida avelsstam. Eventuellt kommer man att utöka samlingen med några av det spanska fastlandets ca 500 vilda grågamar.

Den enda gladarten som häckar på Mallorca är röd glada, men den är tämligen sällsynt och lokal. Brunglador passerar tidvis under sträckperioderna men torde inte häcka. Ängshökar sträcker förbi, och bruna kärrhökar översomrar och övervintrar vid träskan. Bivträkar är också sträckgäster, medan ormträkar är sällsynta besökare på ön. Vintertid kan man se enstaka sparrhökar och stenfalkar, men de är inte speciellt vanliga.

Mycket sällsynt visar sig arter som smutsgam, gåsgam, hökörn, duvhök, stäpphök och slagfalk.

Av ugglorna är dvärguven den allra vanligaste, och den finner man nästan överallt på ön, till och med inne bland hotellen på turistorterna. Tornuggla och kattuggla häckar också, men är betydligt sällsyntare, eller kanske mera svårobserverade. Minervauuggla häckar tillfälligt, men ses åtminstone vintertid tämligen ofta, varför den kan vara förbisedd. Jord- och hornugglor är sträckgäster, men den sistnämnda arten häckade 1984.

Karaktärsarter

I småfågelväg är det gulhämpling, steglits, grönfink, sammethätta och gråsparv som dominerar fågelfaunan. Gråsparvarna tycks inte vara lika hårt knutna till bebyg-

gelse som här hemma, och man kan ofta se dem bygga vävarlika bon i träd. Vintertid får även svart rödstjärt räknas till en av karaktärsarterna.

Den enda törnskatan som regelbundet förekommer på Mallorca är den rödhuvade, men i gengäld finns den i två raser, dels på den vanliga kontinentalta *senator*, dels balearernas ras *badius*. Den sistnämnda skiljer sig genom att sakna vit fläck på handpennbaserna, och att den har kraftigare näbb.

Härfågeln är en annan allmän fågel, och liksom dvärguven och dvärgörnen, har arten en av sina få europeiska året-runt-visten på ön.

Fågellokaler

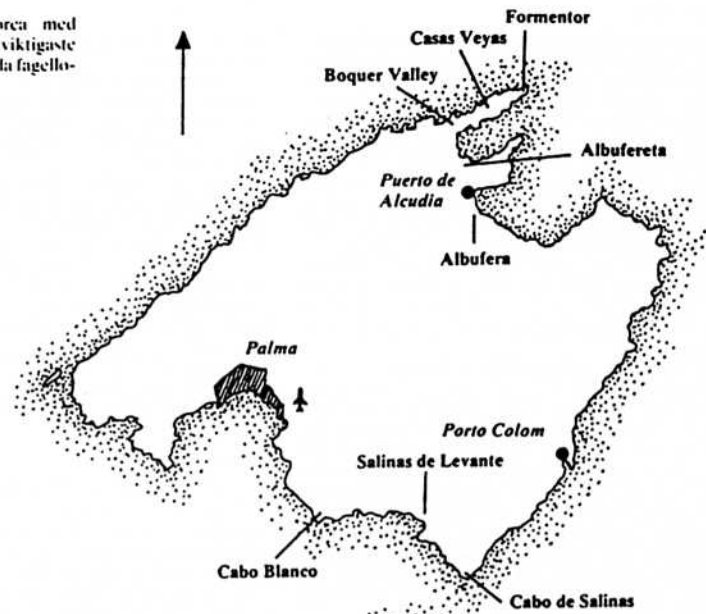
Om man utgår från Alcudia finns det tre träsk alldeles intill. Mellan Alcudia och Puerto Pollensa ligger *Albufereta*, ett ogenomträngligt träsklandskap med få klarvattenytor. Stora mängder svalor kan ses jaga över markerna på kvällarna (med chans på rostgumpsva, som är sällsynt på ön), liksom eleonorafalk och aftonfalkar under sträcket. Silkeshägrar översomrar, och purpurhägrar står (som alltid) dolda i vassen, men kan ses lyfta för kortare flygturer. Biätare och ängshökar är regelbundna sträckgäster i området. Som överallt i liknande biotoper är gräs- och cettisångare allmänna.

Alldeles söder om Alcudia och i utkanten av hotellområdena ligger *Tucan marsh*, som till stor del numera är exploaterat och har mindre betydelse för fåglarna än förr. De vanliga träskarterna kan emellertid fortfarande, ses, men miljön är föga inspirerande, och frågan är väl hur länge till det kommer att finnas någon våtmark kvar där.

Albufera är så det största och bästa träsket. Det ligger öster om Alcudia, och det finns många sätt att "angripa" det på. Ett ställe man absolut bör spana av varje dag (helst både morgon och kväll, eftersom omsättningen av fåglarna där är stor) är "*Orange Bridge*" som ligger i nordkanten, vid två stora bruna hyreshus. Tyvärr är grinden till träsket låst där, men det går utmärkt att spana över de öppna ytorna ifrån bron. Silkes-, purpur- och gråhägrar fiskar, och mäsar, vadare, tärnor och änder kan samlas. Skägg- och vitvingad tärna dyker upp då och då, och med lite tur kan man få se långnäbbad mäs. Översomrande skratmäsar och gråtrutar av den gulfootade medelhavsrassen *michaellus* finns i stora mängder. Morgnar och kvällar finns stora flockar av svalor och seglare över området, med i bästa fall alpseglare och rostgumpsva, medan blek tornseglare är något oftare förekommande. Enorma mängder av ladusvalor på flyttning utnyttjar Albuferas vassar som övernattningsplats, och en majkväll 1984 uppskattade vi antalet till cirka 200 000!

Ett sätt att ta sig in i Albuferas vassar är att köra till "*English Bridge*" (första bron vid Alcudia-Can Picafort-vägen). Just vid bron finns f.ö. en pinjedunge på östra sidan, där natthägrar har sina dagplatser, men de är mycket svårupptäckta under dagtid. Då är det bättre att stå på bron i skymning eller gryning, och se dem när de flyger ut till respektive in från sina nattliga fiskeplatser. Från bron leder grusvägarna in i träsket, och längs vägarna är sjungande trast- och kavelundsångare allmänna. Om man väljer den västra vägen, som går över mer öppna ytor, ses en hel del vadare, med god chans på dammsnäppa. Annars är mindre och svartbent strand-

Kartskiss över Mallorca med större tätorter och de viktigaste av de i texten omnämnda fågellokalerna.

pipare, grönbena, drillsnäppa och småsnäppa de vanligaste vadarna under våren, med inslag av glutt-snäppor, svartsnäppor, kärnsnäppor, spovsnäppor (ibland i stora flockar), rödbenor och större strandpipare. Efter ca fem hundra meter nås "*Double Bridge*", där ett engelskt ringmärkningsprojekt har sitt högkvarter. Ringmärkningsprojektet har sitt högkvarter. Ringmärkningsprojektet i Albufera sker i engelska BTO:s regi och har till syfte att bland annat visa – för de spanska myndigheterna – områdets betydelse som fågelokal. I arbetet ingår också specialstudier av kavelundsångaren.

Söder om "*Double Bridge*" vidtar ett vidsträckt vassområde, avbrutet av enstaka kanaler, och det är knappast lönt att tränga in i det (man ser inte över vassen!). Lämpligt kan emellertid vara att stå vid "*Double Bridge*" och spana av vassarna därifrån. Dvärg-rördrom ses tämligen ofta, och det finns alltid någon flygande purpurhäger att studera, såvida det inte ligger en flock eleonorafalkar över vassen och jagar. Går man vägen västerut kommer man så småningom fram till några grunda kanaler som bildades vid byggandet av ett kraftverk i utkanten av träsket. Området brukar dra till sig mäsar, vadare och tärnor.

I sydvästra delen av Albufera, alldeles intill stora vägarna, ligger några gamla saliner som också lockar till sig en del fåglar. Dammsnäppor är regelbundna, och marmorand har setts flera gånger. Bakom vassbältet söder om salinerna ligger åkrar och ett grustag med korttälrläror, lagerläror och tjockfötter, och eventuellt blåkråka och biätare under sträcktid.

Näst bästa våtmarken och svalkande öl

Den enda ytterligare större våtmarken av betydelse är *Salinas de Levante* på sydöstra delen av ön. Som namnet antyder pågår där saltutvinning, och det lämpligaste sättet att ta sig in i området är att gå in vid saltfabriken (fråga om lov om det finns folk där!). Bland salinerna kan man gå omkring i timtal och titta på vadare, tärnor och mäsar, hägrar och spanska gulärlor m.m. Dammsnäppor ses regelbundet, liksom vitvingad tärna. Skägg-tärnor noteras någon gång, och vid lämpligt (d.v.s.

dåligt!) väder har svarttärnor setts i flockar runt 1000-talet. Vadarfauναν är annars densamma som i Albufera, och på åkrarna väster om salinerna finns korttälrläror, tjockfötter och turturduvor. Från salinerna kan man fortsätta till stranden, *Playa del Trench*, och svalka sig med en iskall öl på den primitiva baren. Från serveringen går det att se gulnäbbade och mindre liror passera, liksom toppskarv och rödnäbbad trut, den senare en annan av Mallorcas fågel specialiteter. Arten är för övrigt inte speciellt sällsynt längs med den sydöstra kusten.

Förutom Salinas de Levante finns det inte många fågellokaler på södra delen av ön. *Porto Colom* på den östra kusten får dock rekommenderas för de fina möjligheterna att se rödnäbbad trut, blek tornseglare och liror. De båda lirarterna – gulnäbbad och mindre – ses nästan varhelst man kommer till kusten. På *Porto Colom*-halvön finns det även sardinsk sångare, och på åkrarna vid halvöns bas tjockfötter och lagerläror.

Mallorcas sydöstligaste udde, *Cabo de Salinas*, och åkrarna innanför, *S'Avall*, måste också rekommenderas. Speciellt vid lite sämre väder bör det rasta mängder av sträckande småfåglar där, medan uddens spets i alla väder bjuder på liror, toppskarv och rödnäbbad trut. Lagerläror och tjockfötter är mycket vanliga på åkrarna, och rödhönsen är lättobserverade. Tyvärr är emellertid *S'Avall* hårdbevakad, privat mark, och det är omöjligt att få tillträde till de inre delarna. Bland annat finns två sjöar som kan vara ornitologiskt intressanta. Men några försök att vinna tillträde rekommenderas inte – det har hänt att skådare som försökt har blivit beskjutna!

Sundet mellan *San Telmo* och *Isla Dragonera* i sydväst är bra för liror och rödnäbbade trutar, medan sardinska sångare, klippduvor och brandkronade kungsfåglar finns i slutningarna. Vintertid ses även andra havsfåglar, t.ex. havsula, tordmule, lunnefågel och storlabb.

Wiew-points

Den västra bergskedjan är mycket intressant ur fågelsynpunkt, bland annat eftersom den fungerar som sträckledare för många dagsträckare. Gårdsmyg och bofinkar är karaktärsarter, medan blåtrastar, klippsvalor, brandkronade kungsfåglar och häcksparvar är rätt så vanliga. Det är främst de mellersta delarna som är intressanta (eller mest kända). Vid den konstgjorda sjön *Embalse de Cuber* häckar flera par av röststrupig sångare, glasögon-sångare och stentrastar, och fältpip-lärka och häcksparv är vanliga. Med lite tur kan man få se grågäm och dvärgörn flyga över. Annars är det säkraste stället för grågäm runt berget *Tomir* mellan Cuber och Pollensa. Medan man kör vägen norrut bör man stanna till vid de s.k. "Wiew-points" och ta en "rovfågelspan", men kom ihåg att det kräver tålmod innan de tröga gamarna behagar visa sig.

Vid byn Pollensa kan man ta av till *Ternelles Valley*, en naturskön och delvis frodig bergsdal, som leder ut till kusten. Dalen är egentligen privat, men den mallorkinska varianten av allemansrätten gäller: om det går en stig över privat mark, vilken leder till kusten (som är tillgänglig för alla) kan markägaren inte neka allmänheten tillträde. Längs Ternelle-dalen har brandkronade kungsfåglar, gulhämplingar och svarthöttor en mycket tät förekomst, och göktytor är allmänna under sträcket och häckar eventuellt. Dalen kan förmodligen vara mycket givande vid dåligt väder, då nattsträckare tvingas ned att rasta. Annars är Ternelles Valley värd ett besök bara för det vackra landskapets skull.

Fortsätter man vägen norrut kommer man till Puerto Pollensa, och i utkanten av byn ligger *Boquer Valley*, även det en dal som mynnar ut i havet. Fälten vid början till dalen kan vara givande att undersöka eftersom en del tättingar brukar rasta där, t.ex. stenskvättor, fältpip-lärkor, ärlor och sångare. Stensparv rapporterades ofta härifrån förr, men är numera förmodligen försvunnen. Arten är över huvud taget sällsynt på Mallorca. Den vackra dalen fungerar som sträckledare för rovfåglar och dagsträckare, och bl.a. svalsträckat kan tidvis vara bra. Blåtrastar, klippsvalor och häcksparvar är allmänna, sardinska sångare finns i slutningarna och möjligheten att se grågäm och dvärgörn är stor. Eleonorafalkar ses ofta inspektera klippstupen och pilgrimsfalk håller till året om.

"Blåtrastar sjunger nästan överallt"

Formentorhalvön, som börjar vid Pollensa, är mycket intressant på grund av sin avsmalnande form, vilket innebär att sträckfågeln passerar däröver på smal front. Sardinska sångare förekommer ymnigt längs med vägen ut mot spetsen, Cabo Formentor, och eleonorafalkarna är vanliga. Om man stannar till på vägen ut kan man se bleka tornseglare lite här och var, ofta tillsammans med vanliga tornseglare. Liror och toppskarvar ses flyga lågt över vattenytan, och blåtrastar sjunger nästan överallt i stupen. Ett mycket lämpligt ställe att studera sträcket på är *Casas Veyas*, som ligger ungefär halvvägs ut på halvön. Det är en skogsklädd dalgång med några små åkrar i mitten. Det bästa är att parkera vid just åkrarna, och promenera på stigarna runt jordbrukslotterna. Då finns det goda möjligheter att upptäcka de nattsträckare som har avbrutit sträcket och rastar i dalen. Som på många andra av Mallorcas lokaler gäller att det bör ha varit dåligt väder för att det skall rasta flest fåglar. Medelhavstenskvättor – som annars är rätt så sparsamt förekommande på ön – kan ses tillsammans med vanliga stenskvättor, bergsångare och olika Sylvior. Sommargyllingar samt flugsnappare finns ock-

så – av den förstnämnda arten sågs som mest 30 i ett träd i maj 1984!

Casas Veyas är också en av de pålitligaste sträcklokalerna för biätare, en art som är sparsam som häckfågel på ön. Men omsättningen på fåglar är stor i dalen, och bor man i närheten kan ett dagligt besök på lokalen rekommenderas.

Bergen på nordöstra delen av ön är relativt dåligt utforskade. Lämpliga observationspunkter är längs vägen till *Colonia de San Pedro* och vid *Son Morell*. Vid sistnämnda plats kan man se röd glada, dvärgörn, alpseglare och blek tornseglare. Alpseglaren är förhållandevis sällsynt på Mallorca, och häcklokalerna är få.

Jag vill betona att detta endast var axplock av lokaler som jag har funnit intressanta vid tre besök på ön. Flera finns säkert. Utförligare beskrivningar om fågelokalerna på Mallorca finns i Eddie Watkinsons 56-sidors "A Guide to Bird-watching in Mallorca" samt i reseföretaget Ornitholidays häfte "Let's look at Mallorca".

Natur contra turism

Till slut några ord om natur och miljöförstörelsen på Mallorca. Den lokala regeringen på Mallorca satsar "stenhårt" på turism, och det är bl.a. tack vare det som mallorkinerna har den högsta levnadsstandarden i Spanien. Men exploateringen av naturen ökar i omfattning för att ge mera plats åt den inkomstbringande turistnäringen. På de senaste tio åren har exempelvis våtmarken Albufera krympt, och vi fick veta att marken som vårt hotell byggts på, tidigare var det allra bästa fågelområdet i Albufera. Resten av Albufera kan i princip bebyggas vilken dag som helst, markägarna har ett stående tillstånd därtill. Den lokala ornitologiföreningen, Grup Balear d'Ornitologia (GBO), kämpar dock intensivt för att rädda återstoden av Albufera till fåglarna och tror att hotet åtminstone tillfälligtvis är avvärjt.

Men andra, ur naturvårdssynpunkt, hemska planer är på gång. Bland annat så kommer fälten där Boquer Valley börjar, att bebyggas inom en snar framtid. Ingen vet dock ännu i vilken omfattning. I alla händelser pågick schaktningsarbeten under våren 1984. Den fina sandstranden Es Trenc, alldeles vid Salinas de Levante, är också föremål för exploateringsintressen. Det torde vara den största riktigt orörda sandstranden på ön. Där är det ett svenskt företag, Scandiinvest, som avser att bygga en hotellstad för 3 000 människor. GBO kämpar med näbbar och klor för att så inte skall ske och har bl.a. publicerat en flerspråkig broschyr om området.

Att miljörelsen ändå är en viss möjlighet att påverka visas av det som händer när ett tyskt företag ville bebygga Isla Dragonera på sydvästra delen av ön. GBO anordnade en demonstration i Palma, vilken samlade 10 000 deltagare. Demonstrationen blev en tungt vägande orsak till att hela projektet stoppades.

Grup Balear d'Ornitologia (GBO) har för närvarande 1 375 medlemmar, som är bosatta på Mallorca (ön har totalt 500 000 invånare), och strax under 200 stycken bosatta på Ibiza, Menorca och Formentera. De är mycket intresserade av att få medlemmar från andra länder (bland annat för att kunna bli en maktfaktor) och VF-läsare som är intresserade kan skriva till: Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa, c/ Veri 1, 3º, Palma de Mallorca-1, Espana.

Erik Hirschfeld, Kristianstadsgatan 13,
2 4 23 Malmö

En liten reserapport:

TUNISIEN

När vintern är som strängast i månadsskiftet december/januari, längtar vi efter den sol och värme som skall komma. I år hade vi förmånen att för en gångs skull överlista kung Bore och bege oss söder ut till Tunisien strax efter nyår.

Skånes ornitologiska resa arrangerar årligen resor söderut till verkligt humana priser. Under en mycket sakkunnig ledning av MAGNUS ULLMAN, fick vi se oerhört mycket nytt. Här kommer ett litet sammandrag av den mycket lärorika resan.

Tunisien

Landet ligger ur fågelsynpunkt strategiskt placerat vid Medelhavet, strax norr om Sahara. I det smala vegetationsbältet som utgöres av norra Tunisien, samlas under vintertid många av de fåglar som ej klarar av den definitiva flytten över Saharas väldiga landområden. Detta gör landet särskilt intressant ur ornitologisk synvinkel.

Vädret

Kring nyår är det definitivt ej några badtemperaturer som uppmätes i landet. Normaltemp så här års kan jämföras med svensk försommar: mellan 10-20 grader.

Detta var nu mindre intressant för oss eftersom vi var ute för att se på fågel.

Olika naturtyper

Resan gick ut på att besöka 4 olika naturtyper som finns representerade i landet:

Öken

Bergen

Söttvattensjöarna

Salinerna och havet

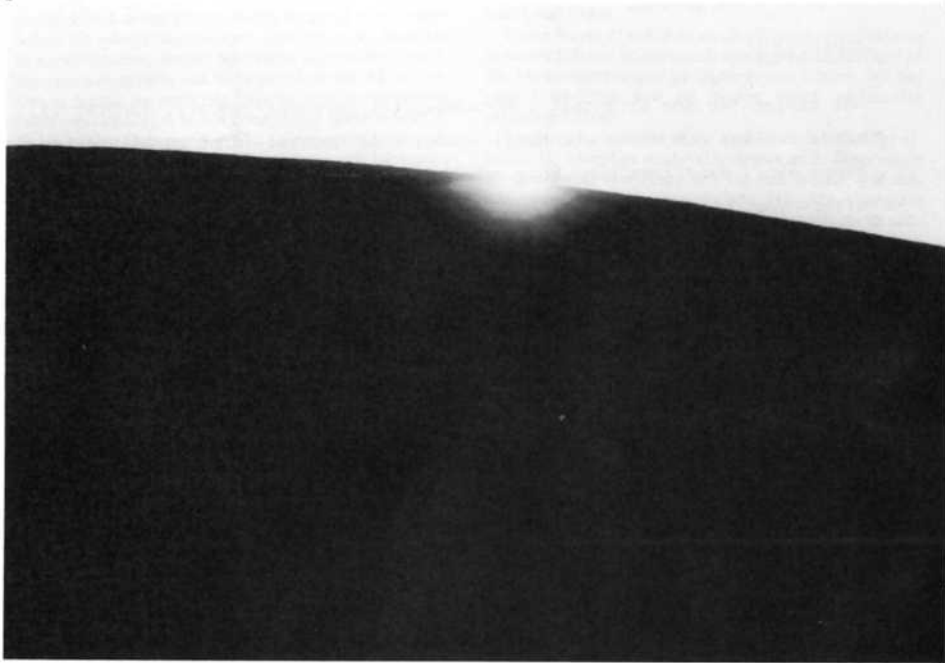
Öken

Sahara sträcker sig med några "vassa" tungor en bra bit in i Tunisien.

Under två dagar besöktes dessa norra utlöpare. De oändliga sanddynerna och den relativa rikedom på liv i detta sandhav, blev de kanske mest bestående minnena av resan.

I gryningen var sanddynerna kring oaserna täckta med spår från framförallt insekter men också gnagare och kattdjur. Under skydd av stenar och block hittade vi flera olika skalbaggar och en mycket stor och enligt uppgift ytterst giftig skorpion!

Av fågellivet i ökenbiotop minns vi mest den ytterst sällsynta ökensparven, ökensångaren, båglärka, ringflyghöna och diverse skvättor och sångare. Fågellivet i oaserna domineras så här års av gransångare och rödharar samt härfågel.

ÖKENSTENSKVÄTTAN HITTAR LÄTT FÖDA BLAND TAGGIGA BUSKAR I SAHARAS UTKANTER. FOTO: STAFFAN MÜLLER

FÖREGÅENDE SIDA.

Överst.

SOLUPPGÅNGEN ÖVER SAHARAS ÖÄNDLIGA SANDVIDDER BLEV EN OFÖRGLÖMLIG UPPLEVELSE.

SANDYNORNA VAR ÖVERALLT MÄRKTA AV NATTENS DJURLIV.

PÅ VARJE KVADRATMETER FANNS SPÅR AV INSEKTER OCH DÄGGDJUR.

Nedan.

DROMEDAREN ÄR ETT TRANSPORTMEDEL SOM FORTFARANDE ANVÄNDS I TUNISIEN.

MÅNGA VÄGAR LÖPER IGENOM SANDOMRÅDEN SOM INTE ALLTID ÄR TILLGÄNGLIGA FÖR BILAR.

(Foton Staffan Müller)

Bergen

Bergen i Tunisien är ej särskilt höga. Som mest når topparna ca 1700 m ö h.

Den kuperade terrängen återfinnes mest i de västra delarna av landet och är östliga utlöpare av Atlasbergen.

Fågellivet här är under vintern torftigt. Pilgrimsfalk, Blåtrast, Lagerlärka och Spanska sparvar kan observeras under denna årstid.

Sötvattensjöarna

Under vår veckolånga resa hann vi med endast ett kort besök vid den vida berömda sjön Garaet Ichkeul. Här såg vi enorma flockar av grågås och simänder. Sothöns och smådopping var vanliga. Ko- och silkeshäger fanns lite varstans. En slagfalk observerades också alldeles invid vägen vid sjön. Garaet Ichkeul är en mycket stor sjö som omgärdas av väldiga ytor av betade, fuktiga strandängar. Vårt korta besök räckte inte alls till för att här kunna ge sjön en vettig artbeskrivning. Det mest minnesvärda av området var den fantastiska mångfald och individrikedom som fanns här.

Salinerna och havet

Flamingos, stytlöpare och Silkeshägrar i mängder dominerade det fantastiska salinlandskapet vid Sfax, på den tunisiska östkusten. I saltodlingarna kunde vi se i stort sett hela den europeiska vadarefaunan. Svartbent strandpipare, rödspov, drillsnäppa och

svartsnäppa var mycket vanliga. Storskarv, Ägretthäger, Skedstork, Svarthalsad dopping sågs också. Örnråken och fiskgjusen hade fina jaktmarker i de viltrika och fiskerika vattenområdena.

Av vitfåglarna dominerade dvärgmåsar, svarthuvad mås, långnäbbad mås och kentsk tärna.

Under en eftermiddag ägnade vi oss åt havsfågelobservationer. Vid en klippa ut mot Medelhavet några mil söder om Sousse, fick vi bl a se mindre liror, bredstjärtad labb och havssula.

Övrigt

Större delen av Tunisien är så här års uttorkat och markvegetation är nästan obefintlig.

Vi besökte många oaser eller trädgångar ute i den ökenartade, steniga landbygden. Vi såg bl a de afrikanska varieteterna av bofink och blåmes, mycket intressant!

Här såg vi också bl a Trädgårdsbulbyl, Brun skriktrast, Gulhäpling, Minervauggla m m m m m.

Tunisien är knappast något större turistland, men ett fantastiskt fågelparadis. Resan dit och vistelsen är relativt billig och vi vill varmt rekommendera ett besök på en "annorlunda" fågellokal.

Staffan Müller och Gunnar Wennberg

Averkningsplanerare på träff hos skogsvårdsstyrelsen. Foto: Staffan

MÖTE MED SKOGSBOLAGEN

Kan vi förbättra samarbetet mellan naturvårdsintressena och skogsnäringen i kommunen?

Frågan kommer kanske alltid att vara aktuell eftersom målen för de båda grupperna är så vitt skilda.

Ett försök att förbättra kontakten har på initiativ av skogsvårdsstyrelsen skett i Leksand.

I december månad samlades företrädare för i stort sett alla skogsavverkare (frånsett enskilda markägare) till ett samrådsmöte med skogsvårdsstyrelsen och företrädare för skogskommittén (DOF/SNF) samt kommunens naturvårdsombud.

Per-Anders Ingebro från skogsvårdsstyrelsen i Falun, visade bilder och förklarade innebörden i "naturvårdsparagrafen" i skogsvårdslagen.

Jag vågar påstå att samtliga företrädare för skogsnäringen kunde känna sig träffade på många punkter i lagen.

21 § har varit och är fortfarande en "gummiparagraf" som alltid kommer att tolkas godtyckligt.

Huvudsyftet med mötet, var åtminstone för Sören Stenberg och mig, att presentera naturvårdens intresse i skogen och söka bestående kontakter med de avverkningsansvariga i kommunens skogar. Några av bolagen har ju insett värdet av att ha ett samråd innan avverkningen detaljplaneras. Därmed kan i många fall helt onödiga konflikter avväjas i god tid.

Hittills har vi inte vid något tillfälle, ej lyckats komma överens med avverkaren. Och det är ju ganska naturligt:

Skogsbrukets folk är precis lika mycket "naturmänniskor" som vi andra.

Staffan Müller

EN FAGELLOKAL I LEKSAND: BUNK VID DALÄLVEN

Genom att år efter år jämföra fågelförekomsten i ett område, kan man ganska klart bilda sig en uppfattning om i vilket skick fågelmarken befinner sig. Kvicksilverförgiftningen uppmärksammades en gång i tiden först av fågelskådare etc etc.

Tyvärr är det alltför få som går igenom sina hemmarker och år efter år noterar sina observationer.

Jakob Malm i Hälla tillhör undantagen.

På hemmarkerna i Bunk noterades föregående år följande artlista.

Följ detta exempel och sänd in dina noteringar till vår tidning !!!!!

STANFÅGLAR	FLYTTFÅGLAR	
Kräka	Knölsvan	21/4
Skata	Gräsand	Rödvingetrast
Nötskrika	Kaja	Fiskgjuse
Större Hackspett	<u>Dat. 15/4</u>	Bläsand
Gröngöling	Bofink	Snösparv
Nötväcka	Stare	23/4
Blåmes	Knipa	Rödhake
Stjärtmes	Tofsvipa	Koltrast
Talltita	Fiskmås	Enkelbeckasin
Talgoxe	Ringduva	Sävsparv
Gulsparv	16/4	Björktrast
Gråsparv	Skrattmås	2/5
Pilfink	Storspov	Skäggdopping
Grönfink	Grönbena	Taltrast
Domherre	Ormvråk	7/5
Grönsiska	Sädesärta	Svarthakedopping
Duvhök	Trana	8/5
Sparvhök	Storskrake	Drillsnäppa
Korp	Kricka	Gluttsnäppa
Kanadagås	20/4	9/5
Sångsvan (övervintrar)	Bergfink	Storlom
Sidensvans "	Tornfalk	Lövsångare
Gråsiska "		

Foto: Alf Bond

TALLTITAN FINNS NERE PÅ BUNK

12/5	14/5	20/5
Fisktärna	Svart-vit Flugsnappare	Törnsångare
Ladusvala	19/5	24/5
Större Strandpipare	Buskskvätta	Tornseglare
Sånglärka	Trädiplärka	2/6
		Gök
Dessutom har senare också Gråtrut och Hussvala		10/6
noterats.		Småskrake

Troligtvis finns det åtminstone vissa år en god stam av ugglor nere på Bunk. Dessa har jag inte sett eftersom denna inventering endast är gjord under dagtid.

Jakob Malm

SKATVAR

FOTO: VIKING OLSSON/N

MITT LIVS NOVELL

ELLER

FAGLAR JAG MINNS

I DETTA OCH I NÅGRA KOMMANDE TIDSKRIFTER, SKALL VI PRESENTERA LÄSARNAS EGNA UPPLEVELSER AV FÅGLAR, VANLIGA, OVANLIGA, STORA OCH SMÅ, FÅGLAR SOM FINNS OCH DE SOM INTE FINNS ELLER RÄTTARE SAGT SÅDANA SOM BORDE FINNAS.

VAD VORE MER NATURLIGT ÄN ATT BÖRJA MED EN ONATURLIG FÅGEL, VAD VORE RIKTIGARE ÄN ATT BÖRJA MED EN ORIKTIK ORNITOLOG, TROGEN MEDLEM, KÄND FRÅN FEMINA, ALLTID 28-ÅRIGA GULL-BRITT HAMMARBACK, HANTVERKARGATANS SYLVASSA PENNCLUBIST:

"FANEN"

Han var stor och vit och jag älskade honom över allt annat! För en mycket liten tvååring var han den stora tryggheten vid vattnet, när alla de andra stora barnen bara sprang omkring och plaskade och stänkte.

Med "fanen" omkring mig var jag lugn och säker och vågade mig ut i vattnet.

"Fanen" var stadig och trygg och med armarna om hans hals vågade jag till och med släppa på känningen med bottnen.

Jag var fullkomligt lycklig! Ända tills den dagen då mitt liv med "fanen" tog slut....

Jag satt i vattenbrynet och och "fanen" simmade långt omkring en liten bit ifrån mig. Då - Plötsligt - En skarp knall och "fanen" sjönk ihop!

Han bara låg där som en vit trasa och skvalpade fram och tillbaka, fram och tillbaka.

Jag var otröstlig!
Jag grät och grät, men "fanen" rörde sig aldrig mer. Aldrig mer!
Jag glömmet honom aldrig. Varma soliga sommandagar kan jag fortfarande minnas lukten av honom. Lukten av solvarmt gummi!

"Fanen" var min älskade badsvan. Tillverkad av dåligt kristidsgummi!

Gull-Britt

VITRYGGIG ELLER EJ

En söndag med strålande sol och -10° får jag den stora äran att följa med Bosse ut till åteln med käk åt örnarna. Efter att ha tankat bilen, hämtat släpet, pulkorna och käket bär det iväg. Väl framme fördelas lasten på respektive pulka. På den lilla pulkan finns två st fläskkottletter (knappst synbara) och på den stora pulkan två st halva grisar och ett litet rådjurskid. Vem av oss som ska dra den lilla respektive stora pulkan behöver väl knappast nämnas. Med blod, svett och tårar lyckas jag ta mig över snöplogkanten och ett femtontal meter in i skogen. Där får jag se Bosse igen som befinner sig på andra sidan tjärnen. Han står och tittar upp bland träden, som fågelskådare brukar göra.

- Titta en vitryggig !

- Nä, Nä.

- Jo det måste vara en vitryggig.

- Du. Det finns 100 vitryggiga i Sverige. Varför skulle en av dom befinna sig just här kl 11⁰⁰ i dag. Det är säkert en större hackspett.

- Jag vet väl för sjutton hur en större hackspett ser ut. Dom svärmar ju som flugor runt en sockerbit hemma vid mina talgollar.

- Vi får kolla upp det på tillbakavägen.

För att överhuvudtaget orka fortsätta, ser jag mig nödsakad att avlasta en av griskultingarna och hämta den senare. Man är ju ingen Hülk precis. Vissa förhoppningar finns att få skåda en ståtlig kungsörn. Men icke så Nicke. Bara en hop snyltgäster (korpar) som lyfter när vi blir synliga. Bosses dåliga samvete har tydligen vaknat till liv, då han erbjuder sig att hämta den kvarlämnade griskultingen.

Under tiden skidar jag in i terrängen där den sannolika fågeln torde befinna sig. Jag står stilla, spanar och lyssnar. Talltita, kungsfågel, talgoxar och tofsmesar surrar runt omkring mig. I mitt vänstra synfält ser jag nu de typiska, bågformade flyktrörelserna från en större hackspett. Han slår sig ner ett tiotal meter från mig i en tall. Det var väl det jag visste. Större hackspett. En vacker hanne. Jag tittar på honom ett slag när han kräset väljer ut den talkott som han ska ta med sig till sin smedja. Då! Från ingenstans sitter plötsligt en annan hackspett där, tre till fyra meter från den förstnämnda. Att den inte är av samma sort kan vilken barnrumpa som helst se. En vitryggig tänker jag, naturligtvis påverkad av Bosse. Jag står och iakttar den en lång stund när den lite oroligt flyger från tall till tall letande efter något ätbart. Det är inte så ofta man ser en vitryggig, eller rättare sagt jag har aldrig sett någon. Bosse återvänder från åteln och grusar genst min lycka.

- Du det kanske är en mindre hackspett. Vi får syn på den igen och kan tillsammans studera den. Är det en mindre hackspett eller är det en vitryggig?

Den förefaller betydligt större än en mindre hackspett. När jag såg den tillsammans med den större hackspetten föreföll den mindre. Kontentan av de två sista meningarna torde bli att den sannolika vitryggade hackspetten är mindre än den större och större än den mindre.

Vi försöker lägga på minnet hur den är tecknad.

Väl hemma kastar jag mig på "Alla Europas fåglar". Allt stämmer på vitryggig hackspett, hona, utom storleken.

Vad det var för fågel kanske jag aldrig får veta, men för mig är det en vitryggig tills någon kan bevisa något annat.

Ett fall för Gunnar Lind?

GÖTE

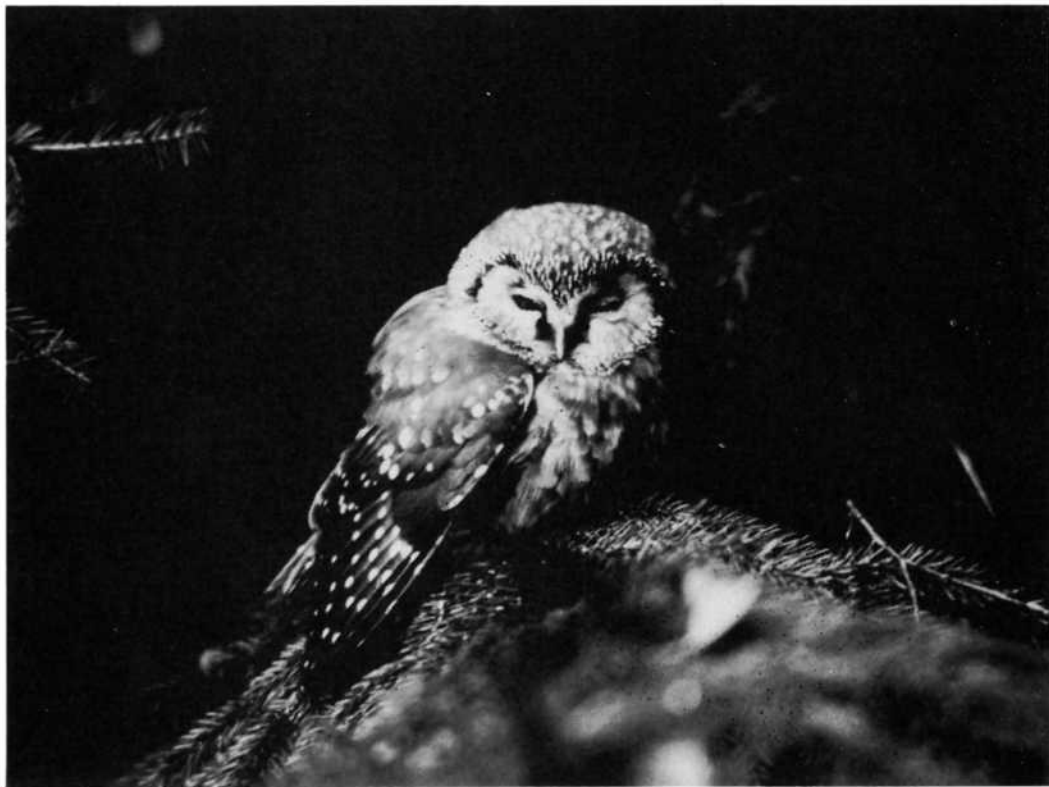
BILD-BILAGA

EFTERSOM PLÅTARNA TILL FÖREGÅENDE TIDNING
BRÄNNDES FÖR HÅRT, BLEV BILDERNA INTE ALLS
VAD VI TÄNKT OSS.

FOTOGRAFER AV VIKING OLSSONS KALIBER PRESEN-
TERAS INTE PÅ ETT SÅDANT SÄTT, DÄRFÖR SKALL
DE BILDER SOM MISSLYCKADES FÖRRA GÅNGEN VISAS
PÅ NYTT.

TACK FÖR ALLA FINA BILDER SOM FRIKOSTIGT GI-
VITS OSS!

I NUMMER 3 /85 PÅANNONSERADES STENKNÄCKEN
SOM EN FÅGEL SOM KANSKE SKULLE KOMMA ATT
DYKA UPP PÅ VÅRA BREDDGRADER I FRAMTIDEN.
SEN UPPROPET HAR ETT 10-TAL RAPPORTER ST-
RÖMMAT IN!!!

MESTADELS FRÅN TIBBLE OCH PLINTSBERG. BL.A
ÅTERFANNS EN DÖD FÅGEL I ROMMA.

BERTIL SPÅMAN I RÄTTVIK MEDDELAR OM INTE
MINDRE ÄN 10 STENKNÄCKAR SAMT IDIGT VID FÅ-
GELBORDET!

SÅ SE UPP, KANSKE KAN INVASIONEN FORTSÄTTA
ÖVER VÅRMÅNADERNA!

STAFFAN

STEGLITSEN

EN SÄLLAN SEDD GÄST
GÄST FRÅN SÖDER,
VÄLJER MED FÖRKÄRLEK
MARKER MED STORT IN-
SLAG AV OGRÄSFRÖSTÄL-
LN INGAR,
DEN SOPTIPP SOM FÖRR
FANNS VID LIMSJÖN,
BESÖKTES IBLAND AV
FÅGELN,
FOTO:VIKING OLSSON/M

BILDER PÅ FÖREGÅEN-
DE SIDOR:
ARBETSLAGET VID
UVVOLJÄREN,
FOTO:RAGNAR NYBERG

TÖRNSKATA PÅ ÖLAND, FOTO: PER LINDBERG
ÖLANDSGÄNGET, FOTO: STAFFAN MÜLLER
KUNGSÖRN PÅ ÅTEL, FOTO: GUNNAR LIND
FRÅN ÅRSMÖTET, FOTO: PER LINDBERG
STRÖMSTARE, FOTO:RAGNAR NYBERG
PÄRLUGGLA, FOTO: PER LINDBERG
STENKNÄCK, FOTO:VIKING OLSSON/M

NÖTKRÅKORNA GJORDE ETT KORT BESÖK I LEKSAND
UNDER VINTERN, FLERA RAPPORTER LÄMNADES FRAM-
FÖR ALLT FRÅN NORET OCH ÖVERMO,
FANTASTISK FOTOGRAF:VIKING OLSSON/M

FISKGIJUSEN FOTOGRAFERAD AV KJELL WALLBERG,
 VALDE PÅFALLANDE OFTA ATT LANDA I DEN HÖGSTA
 FURAN PÅ ÖN. DÄR-IFRÅN HADE DEN EN FIN UT-
 SIKT ÖVER SITT REVIR.
 HUR KLARAR SIG LEKSANDS GJUSAR FRÅN BOPLUN-
 DRING I ÅR,
 SÖREN STENBERG TEL 11993 OCH
 GUNNAR LIND, 11866 SKALL MEDDELAS OM NÅGON
 MISSTÄNKT DYKER UPP I LEKSANDSSKOGARNA I VÅR!

BOVAKTEN!!!

INTE BARA KRIS.....

Trots många negativa rapporter om fågelarters försvinnande, finns det ljusglimtar i vår fågelvärld.

KANADAGÅSEN har kommit för att stanna. En del tror att den kommer att utrota övriga gåsararter här i landet, p.g.a sin överlägsna storlek. Teorier som vi får hoppas ej är sanna. Det finns ju kungsfåglar.....

Nog platsar dessa fåglar i vår fauna, även om de skräpar ner där folk matar dem!!

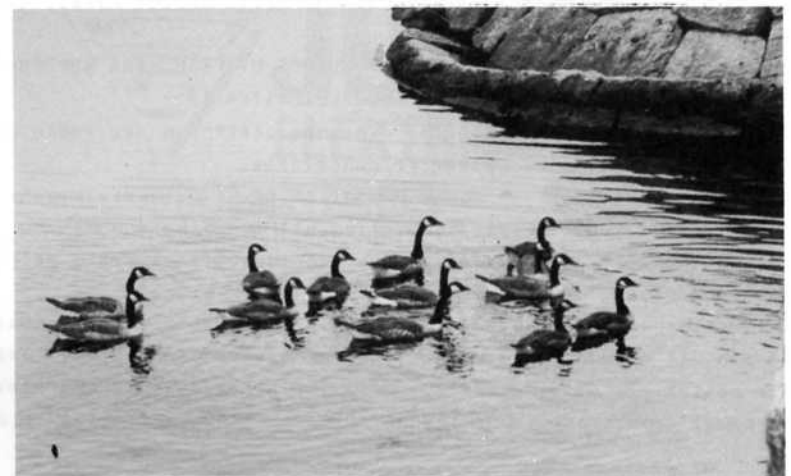
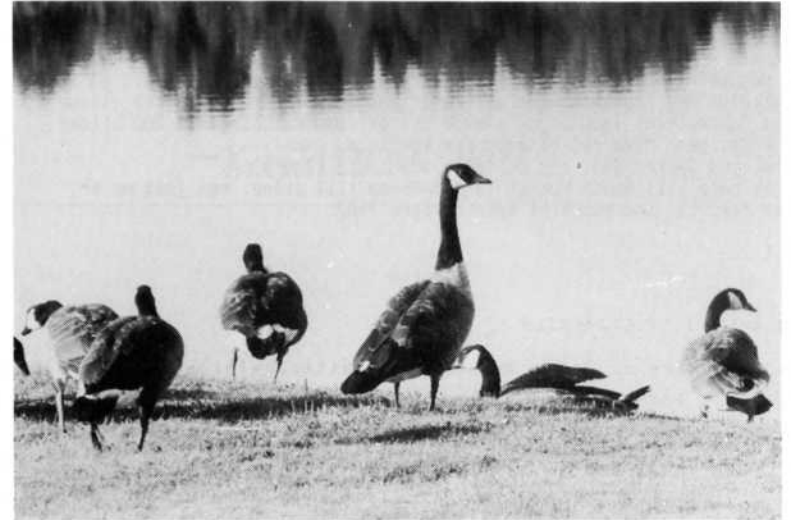

FOTO: Bertil Hellström

1985-11-24

Ett femtiotal personer hade mött upp till klubbens bildföreläsning från Runde på kajen.

Det var som vanligt fågelklubbens egen taltrast, Staffan, som höll i tåtarerna. Förutom Staffan hade Per Lindberg, Ulf Bond, Anders Stake och Bo Solén bidragit med ett hundratal diabilder.

Den sistnämnde hade även ett trettiotal svart/vita bilder monterade på en vägg. Förutom en hel del natursköna bilder fick vi njuta av de flesta av Rundes specialiteter såsom havssula, eller halvsula som någon lustigkurre kallade de, tretåig mås, sill- och tobisgrissla, tordmule, toppskarv, strandskata, stormfågel och sist men inte minst den vackra och säregna lunnefågeln.

Ett häckande storlabbspar fanns också, vilka satte skräck i fotograferna med sina attacker när de kom allt för nära redet.

Att fånga de häckande pilgrimsfalkarna och uvarna på bild var tydligen lite svårare, men de fanns där.

Bo Häggsten från Ludvika, som av en ren tillfällighet befann sig på Runde samtidigt med fågelklubbens medlemmar, dök upp oannonserad och visade sina fantastiskt vackra och skarpa bilder. Uppskattningsvis 200 bilder lyckades han "riva av" på allt för kort tid.

Lite synd tycker jag, för de tålde att titta längre på.

En ny resa till Runde kommer så småningom till stånd, men just nu är alla resurser inriktade på Spanienresan 1987.

GÖTE

INSAMLING AV BATTERIER

Under senare år har problemet med batteriavfall allt mer påtalats. Flera av landets kommuner har startat kampanjer och genomfört olika försöksverksamheter med återlämning av riskavfall.

I framtiden kommer lagstiftningen att avsevärt stärkas i avseende på miljöfarligt avfall, men eftersom kvarnarna maler långsamt, finns det ännu inga ordentliga regler för hur miljöfarligt avfall skall hanteras.

EN STOR DEL AV DET KVICKSILVER SOM SLÄPPS UT FRÅN VÅRA SOPFÖRBRÄNNINGSANLÄGGNINGAR, HÄRRÖR FRÅN HUSHÅLLSBATTERIER!

Således kan en stor förbättring avseende utsläppen ske redan om en återsamling av utnötta batterier genomföres.

Kommunen har anslagit en summa pengar till en försöksverksamhet.

Under 1986/87 kommer batteriinsamling att ske i kommunen.

Troligen kommer Leksands fågelklubb att engageras i detta ytterst angelägna arbete.

Medlemmarna kommer senare att få veta mer om detta. Tills vidare

kan man väl uppmana alla, både fågelskådare och andra, att spara alla batterier, såväl stora som små, med eller utan kvicksilver.

De kommer senare att kunna lämnas in på av kommunen angiven plats!

LEKSANDSBRÖD

Frasande mört
-rasande gott!

BÄSTA STÄLLET ATT
HANDLA "VITVAROR"

JONES
ELEKTRISKA AB

Electrolux butik

LIMHAGEN LEKSAND TEL 0247-135 65

Säljer Servar Installerar

NU EGEN KUNNIG, SNABB SERVICE

Specialutrustade servicebilar med
kunnigt folk som snabbt kan hjälpa dig.